

अग्निमादिषु उपान्तिमकोष्ठगवस्यं ग्रहणेन च उक्तदिशा पाठे द्वितीयादिपादा भवन्ति । सर्वतोभद्रस्वेवास्व सर्वतोऽनुलोमविलोमपाठासम्भवेन अर्धभ्रमत्वम् अथञ्च वन्द्यः अनुष्टुप्छन्दस्वेव नान्यत्र छन्दसीति ज्ञेयम् । एवम् “अभीकमतिकेनेङ्गे भीतानन्दस्य नाशने । कनत्सकामसेनाके मन्दकामकमस्यति” भाषहोकेऽपि ज्ञेयः ।

अर्द्धमाणवकं पु० अर्धं माणवकस्य । द्वादशलतिके हारभेदे माणवकारस्य चतुर्विंशतिलतिकत्वात्तस्यार्धं मानतयास्य तथात्वम् ।

अर्द्धमात्रा स्त्री अर्धं मात्रायाः । विन्दुर्धचन्द्राकारव्यञ्ज्यायां रत्नरूपपायात् वाचि रतद्वाच्यायां देव्याञ्च । “अर्धमात्रा स्थिता नित्यं यानुच्यायां विशेषतः” देवीमा० “अकारो भगवान् ब्रह्मा उकारो विष्णुरुच्यते मकारो भगवान् रूद्रोऽर्धमात्रा महेश्वरी । उत्तरोत्तरभावेनाप्युत्तमत्वं स्रुतं बुधैः । अतः सर्वेषु शास्त्रेषु देवीसर्वोत्तमा स्रुता” देवीपुरा० । अर्धमात्रा उच्चारणकालोऽस्य । ३हल्वर्णे त्रि० “व्यञ्जनं चार्धमात्रकं” मित्युक्तेस्तथात्वम् ।

अर्द्धमास पु० अर्धं मासस्य एकदे०त० । पञ्चदशहस्तात्मके मासस्यार्धरूपे पक्षात्मके काले “दर्शने चार्धमासान्ते पौर्णमासेन चैव हि” मनुः “पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः” इति शत० ब्रा० । “तन्निशता भवेन्मास” इत्युक्तेर्मासस्य त्रिंशत्तिथ्यात्मकतया तदर्धस्य पञ्चदशलत्वम् “ऐरण्डतैलं वा मासमर्धमासं वा पाययेत्” सुश्रुतः ।

अर्द्धयाम पु० अर्द्धं यामस्य प्रहरस्य । दिनरात्रयोः अष्टधा विभक्ते काले यावद्दिनमानं रात्रिमानं वा तस्याष्टधाविभागे यः कालस्तस्मिन् । तस्यैव वारवेलाकालवेलासंज्ञा तस्य च वारविशेषेषु वर्ज्यता ज्योतिषोक्ता । “कतस्मिन् यमशरमङ्गलर्तुभास्करादियामाङ्गे” । प्रभवति वारवेला न शुभा शुभकार्यकरणाय” । ज्यो० त० तथाच रवौ चतुर्थोऽर्द्धयामः वारवेला एवं चन्द्रे सप्तमः । कुजे द्वितीयः, बुधे पञ्चमः, गुरौ अष्टमः, भृगौ तृतीयः, शनौ षष्ठः वारवेला । “कालस्य वेला रवितः शराक्षिकालानलागा-स्वधयो गजेन्दू दिने, निशाग्रामृतवेदेनेत्वनगेषुरामा विधुदन्तिनौ च” ज्यो० त० । यथा दिने रवौ पञ्चमः कालवेला एवं चन्द्रे द्वितीयः, कुजे षष्ठः, बुधे तृतीयः, गुरौ सप्तमः, भृगौ चतुर्थः, शनौ अष्टमः आद्यञ्च ॥ रात्रौ रवौ षष्ठः कालवेला । एवं चन्द्रे चतुर्थः । कुजे द्वितीयः । बुधे सप्तमः, गुरौ पञ्चमः भृगौ तृतीयः, शनौ आद्यः अष्टमश्च कालवेला ॥ एवं दिने वारवेलाकालवेलाद्वयसमा-

वेशेन द्वयीर्वर्ज्यता यथोक्तं “रवौ वर्ज्यं चतुःपञ्च शोभे सप्त द्वयं तथा । कुजे षष्ठं द्वितीयञ्च बुधे वाणतृतीयकम् । गुरौ सप्ताष्टकञ्चैव त्रिचत्वारि च भार्गवे । शनावाद्यं च षष्ठञ्च अष्टमं परिवर्जयेत्” ॥ एवञ्च रात्रौ न वारवेला किन्तु कालवेलेव । तद्दोषोऽप्युक्तः “यात्रायां मरणं काले (कालवेलायाम्) वैधव्यं पाणिपीडने । व्रते ब्रह्मबधः प्रोक्तः सर्वं कर्म ततस्तजेत्” ज्यो० त० । दिनविशेषे तदीशविशेषोऽपि ज्यो० त० उक्तः । “वारेशदर्द्धयामेषु रात्रिप्रज्ञोः पञ्च षट् क्रमात् । अधिपाः सूर्यहास्तत्र यथाकाङ्क्षे भवन्ति हि । रवीज्येन्दुश्च गुह्यज्ञानज्ञानचरवयो निशि । रविशुकृत्त-रात्रीशशनीज्यकुजभास्कराः । दिने तद्गुराः परेष्वेवम्” अयमर्थः यस्मिन् दिवसे यो वारेशः स एव प्रथमयामार्द्धाधिपः । ततो द्वितीयेशस्तु रात्रौ वारेशाधिपतया पञ्चमः, पुनस्तदधिपतया पञ्चमस्तृतीयेश एव क्रमेण ज्ञेयः । दिने तु वारेश एव आद्याधिपः द्वितीयेशस्तु वारेशाधिपतया षष्ठस्तदधिपतया पुनः षष्ठस्तृतीयेश इत्येवंक्रमेण ज्ञेयः ॥ एतच्च पताकीवेधे पापस्वामिकस्य रिष्टसूचकताविवेचना-र्थम् अन्यत्र शुभकर्मसु वर्जनार्थञ्च ।

अर्द्धरथ पु० रथोऽस्यस्य अर्द्धरथः रथो अर्द्धः असंपूर्णरथः । असम्पूर्णं रथिनि । “सखा ते दयितो नित्यं य एष रथकर्कशः । उत्साहयति राजंस्तं विग्रहे पाण्डवैः सह । एष विकल्पनो नीचः कर्णोवैकर्त्तनस्तव । मन्त्री नेता च वन्धुश्च मानी चाल्यन्तस्युच्छ्रितः । एष नैव रथः कर्णो न चाप्यतिरथो रथे । विद्युक्तः कवचेनैष सहजेन विचेतनः । कुण्डलाभ्याञ्च दिव्याभ्यां विद्युक्तः सततं घृणी । अभिशयापाञ्च रामस्य ब्राह्मणस्य च भाषणात् । करणानां वियोगाञ्च तेन मेऽर्द्धरथोमतः । नैष फाल्गुनमासाद्य पुनर्जीविन् विमोक्ष्यते । ततोऽब्रवीत् पुनर्हीणः सर्वशस्त्रभृतां वरः । एवमेतत् यथास्य त्वं न मिथ्याऽस्ति कदापन । रथेरथेऽभिमानी च विरुखश्चापि दृश्यते । घृणी कर्णः प्रसादी च तेन मेऽर्द्धरथो मतः” इति भा० उ० प० ।

अर्द्धरात्रिर् अर्द्धं रात्रेः अर्द्धसमा० । रात्रेस्तुत्यार्द्धभागे यामद्वयपूर्त्तिकाले “अर्द्धरात्रे त्वसम्पूर्णं दिवा पुण्यमनागतम्” “अर्द्धरात्रे व्यतीते तु विज्ञेयं चापरेऽहनि” “सम्पूर्णं चार्द्धरात्रे चेति” च देवी पु० । “कलान्यूनार्द्धरात्रे तु यदि संक्रमणं भवेत्” गर्गः । “अर्द्धरात्रे कलाधिक्ये यदा संक्रमते रविः” । “अर्द्धरात्रे तु संपूर्णं यदा संक्रमते रविः मु० भी० । “पूर्णे चेदर्द्धरात्रे तु रवि संक्रमणं भवेत्”